

[Per Hækkerup.]

mellem 18 og 21 år, når lærlingeforholdet indgås, og, forsåvidt angår de uddannelsesmæssige regler, tillige for lærlinge, som måtte være over 21 år ved læreforholdets begyndelse. Dette ændringsforslag har til formål at sikre, at de lærlinge over 18 år, som i øjeblikket er henvist til den rent personlige kontrakt, som kan træffes med læremesteren, kommer ind under lovens beskyttelse, således at deres læreforhold bliver reguleret, og således at deres uddannelse med hensyn til den tekniske undervisning, med hensyn til svendeproe o. s. v. bliver af forsvarlig karakter.

Vi foreslår endvidere den ændring af § 1, at den nugældende praksis sættes ind i loven, således at den kontraktgodkendende myndighed fra efter lovens ordlyd at være „den stedlige politivrigheid“ ændres til at blive: „det stedlige offentlige arbejdsanvisningskontor“.

I den nugældende lovs § 4, stk. 1., foreslår vi også gennemført en ændring, således at det bliver muligt at træffe en afgørelse med hensyn til lærlingenes lønforhold og lærlingenes dyrtidstillæg. I en række tilfælde er lærlingenes lønninger og dyrtidsregulering fastsat ved overenskomst, men i andre forhold er dette ikke tilfældet, og erfaringerne har vist os, at i en periode, hvor priserne har været stærkt stigende, og hvor andre arbejdere har opnået dyrtidstillæg, har lærlingene enten slet ikke fået det i visse få tilfælde eller kun fået det i meget ringe udstrækning, og den belastning for et hjemses økonomi, som det i forvejen er at have en ung mand eller kvinde i lære, er derved blevet forøget.

Vi foreslår derfor, at der åbnes mulighed for, at der, hvor lærlingenes lønvilkår ikke er ordnet ved kollektivt overenskomst, alligevel kan træffes en afgørelse ved, at der ned sættes et særligt lønnævn bestående af to repræsentanter fra hver side, som, hvis parternes flertal bestemmer det, kan træffe afgørelse om lærlingenes mindsteløn og dyrtidstillæg. For de tilfældes vedkommende, hvor det ikke er muligt mellem organisationernes repræsentanter at nå et flertal for en afgørelse, foreslås det, at lønnævnets opmand eller formand tillægges stemmeret, således at hans stemme bliver afgørende.

Det siges videre i forslaget, at meddelelse om fastsættelse af mindsteløn eller dyrtidstillæg skal tilstilles de kontraktgodkendende myndigheder, der påser, at den i lærekontrakter vedtagne løn ikke ligger under den for fagets lærlinge fastsatte mindsteløn og dyrtidstillæg.

Vi foreslår endvidere § 4, stk. 2, ændret således, at der sker en regulering med hensyn til godtgørelse for kost og logi i ferieperioden, som nu i loven står anført med et mindstebeløb af 1 kr. Under hensyn til den prisstigning, der er sket, og som gør, at beløbet 1 kr. forekommer ganske urimeligt, foreslår vi dette beløb forhøjet til 3 kr.

Videre foreslår vi til samme stk. 2, at reglerne for lærlingenes ferie ændres i overensstemmelse med det mæglingforslag, som er fremsat, og som har fundet støtte og anbefaling hos hovedorganisationerne, således at det i ferieloven bliver fastslået, at lærlingene har en ret til ferie på 3 uger, og således at af disse 3 uger skal mindst 14 dage falde i tiden fra 1. maj til 15. september. Forholdet er det, at mæglingforslaget på dette område ikke omfatter lærlingene, og hvis forslaget bliver vedtaget af de to parter, betyder det, at vi kan komme i den situation, at et fags voksne arbejdere har 3 uger, medens fagets lærlinge i henhold til lærlingeloven kun har 2 ugers ferie. Det forekommer at være et ganske urimeligt forhold, og vi stiller derfor forslag om, at lærlingeloven bringes i overensstemmelse med den situation, som vil være rådende i almindelighed på arbejdsmarkedet, hvis overenskomstforslaget bliver godkendt.

Vi foreslår videre til § 4, stk. 2, at der gennemføres den ændring, at udlærte, d. v. s. første års svende, tilsikres ferie efter samme regler, som er gældende for fagets øvrige arbejdere. Således som lærlingeloven er formuleret, betyder det, at lærlingene i deres første år får en ferie, selvom de i og for sig ikke har ret til en sådan ferie eller til betaling i ferien i henhold til ferieloven. Til gengæld indebærer lærlingeloven, at de lærlinge, der udlæres på et lidt forskudt tidspunkt i forhold til ferieårets periode, kan komme ud for at få ferie og få en feriegodtgørelse, som kun bliver beregnet for en meget lille del af ferieåret. Hvis en lærling f. eks. er udlært den 1. januar, vil han den følgende sommer i henhold til ferieloven kun have krav på at få feriegodtgørelse som svend for de 3 måneder fra 1. januar til 1. april, og det vil indebære, at han ville få en meget, meget ringe feriegodtgørelse. Derfor foreslår vi, at der gennemføres sådanne ændringer i lærlingeloven, at udlærte sikres ferie efter samme regler, som gælder for fagets øvrige arbejdere, dog således at feriepengene for den del af året, der dækkes af læretiden, mindst skal svare til fagets minimalløn.

Jeg vil gerne overfor disse ændringsforslag til § 4 understrege, at da ungdomskommissionen drøftede disse spørgsmål, forelagde